

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Aleksandra Janas (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR (del.) Anna Hajda

Protokolant Kornelia Dziambor

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2014 r. w G.

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 24 maja 2013 r., sygn. akt I C 2125/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.244,33 zł (trzy tysiące dwieście czterdzieści cztery złote trzydzieści trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od 7 stycznia 2012 r.,**
- 2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,**
- 3. ustala, iż powód ponosi koszty procesu w 47%, a pozwany w 53%, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu;**

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 463 zł (czteryście sześćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Aleksandra Janas SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Powód T. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. na swoją rzecz kwoty 6.125,33zł z ustawowymi odsetkami od 7 stycznia 2012r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że w dniu 9 września 2011r. w wyniku zdarzenia drogowego uszkodzony został pojazd marki R. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, będący w użytkowaniu E. S., a sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej (OC) u pozwanego. Powód wstąpił w prawa poszkodowanego na mocy umowy cesji wierzytelności. Wobec zastrzeżeń co do wysokości przyznanego odszkodowania dokonał przeliczenia wysokości szkody w pojeździe i określił koszt jego naprawy na kwotę 8.829,94zł oraz wystawił fakturę za sporządzenie kosztorysu na kwotę 150zł netto. Oprócz tych kwot domagał się również zapłaty

kwoty 3.510 zł z tytułu poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego, a zatem łącznie swoje żądanie określił na kwotę 12.489,94zł, pomniejszając je o należność wypłaconą przez pozwanego dobrowolnie.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, jednocześnie przyznał, że uznał swoją odpowiedzialność do kwoty 6.364,61zł – w tym 520,60zł tytułem najmu samochodu zastępczego - którą wypłacił. Odszkodowanie to wyczerpuje roszczenie powoda w tym zakresie w całości, jednocześnie zakwestionował przyjętą wartość roboczogodziny i zasadność zastosowania do naprawy części oryginalnych i ustalania odszkodowania w kwocie brutto. Zdaniem pozwanego nie może uznać kosztów wynajmu samochodu zastępczego w kwocie wskazanej przez powoda. Pozwany w tym zakresie uznał roszczenie powoda do kwoty 520,60zł, przyjmując za zasadny najem na okres 4 dni. Co do kosztów wykonania kalkulacji naprawy to pozwany wskazał, że powód kalkulację wykonał na własny użytek i na własne ryzyko co powoduje, że żądanie pozwu w tym zakresie nie jest zasadne

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.125,33zł z odsetkami ustawowymi od dnia 7 stycznia 2012r. do dnia zapłaty i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.114,99 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Orzeczenie to zapadło przy ustaleniu, że w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 9 września 2011r. uszkodzony został pojazd marki R. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, będący w użytkowaniu E. S. a sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej (OC) u pozwanego. Powód wstąpił w prawa poszkodowanego na mocy umowy cesji wierzytelności. Koszt prywatnej kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu stanowi kwotę 150zł netto. Wypożyczenie pojazdu zastępczego na 16 dni wyraża się kwotą 2.558,40zł brutto. Uzasadniony czas wynajmu pojazdu zastępczego wynosi 16 dni. Koszt naprawy pojazdu wyraża się kwotą 10.860,85zł brutto.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Rejonowy uznał, że celowa i ekonomicznie uzasadniona była naprawa samochodu poszkodowanego przy zastosowaniu części zamiennych oryginalnych, pozwany nie wykazał bowiem, że uszkodzeniu uległy części nieoryginalne ani, że po naprawie wartość handlowa lub użytkowa pojazdu poszkodowanych uległaby zwiększeniu. Brak było też podstaw do wyliczania kosztów naprawy przy zastosowaniu części zamiennych alternatywnych jako nie odpowiadającym technologii naprawy samochodu, jak również określenia wysokości należnego odszkodowania w kwocie netto. W konsekwencji, na podstawie wyżej powołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.125,33zł. Zgodnie z opinią biegłego koszty naprawy stanowiły kwotę 10.860,85zł brutto, a zatem wyższą niż wynikającą z kosztorysu powoda. Należna powodowi kwota – przy uwzględnieniu kwot wskazanych przez biegłego to 13.419,25zł a zważywszy na dotychczas wypłacone odszkodowaniem w kwocie 6.364,61zł, zasadne roszczenie powoda mogło się wyrażać kwotą 7.054,64zł. Zdaniem Sądu uzasadniony ekonomicznie jest koszt najmu pojazdu zastępczego za okres 16 dni a zważywszy na klasę pojazdu zastępczego koszt jednego dnia najmu określa kwota 130zł netto, nie kwestionowaną przez pozwanego, w tym zakresie dzieląc wnioski opinii biegłego. Sąd uwzględnił w rozliczeniach kwotę 2.558,40 brutto z tytułu najmu pojazdu zastępczego, mając na uwadze wyżej naprowadzone uwagi co do zakresu gwarancyjnej odpowiedzialności pozwanego. Jednocześnie Sąd przyjął, że powód nie wykazał istnienia związku przyczynowego pomiędzy szkodą a kosztem sporządzenia kalkulacji. Sporządzenie kosztorysu wiąże się z podstawową działalnością warsztatu, który to kosztorys został sporządzanego w oparciu o raz zakupioną licencję programu E.. Ostatecznie Sąd, mając powyższe na uwadze oraz treść art.321kpc, uwzględnił powództwo w całości. O odsetkach orzeczono na mocy art.481§1 i 2kc i art.14 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych. Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art.98 kpc.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł pozwany wskazując, że zaskarża je w całości, zarzucił: naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 361 §2 kc poprzez błędne przyjęcie, że niezaspokojona szkoda majątkowa, jakiej doznał powód stanowi równowartość kwoty 6.125,33zł; naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 233 k.p.c. mające istotny wpływ na wynik postępowania, w szczególności ominięcie, że żądanie pozwu dotyczy kwot netto, a nie brutto jak przyjął Sąd, a także że poszkodowany wynajmował pojazd zastępczy przez okres dłuższy niż technologiczny czas naprawy określony przez biegłego na 6 dni, oraz przyjęcie, że faktura wystawiona przez powoda w dniu 8 lutego 2012r. dotyczy wynajmu pojazdu zastępczego poszkodowanego w październiku 2011r.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje.

Apelacja pozwanego jest uzasadniona.

Większość ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy i przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia jest prawidłowa i w pełni znajduje potwierdzenie w zgromadzonych dowodach. Z tych to przyczyn Sąd Okręgowy przyjął je za własne. Jedynie co do określenia zasadności wynajmu samochodu zastępczego na okres 16 dni, Sąd Okręgowy ustalenia te zmienia przyjmując, iż uzasadniony technologiczny czas naprawy wynosił 6 dni, zgodnie z opinią biegłego sądowego.

Odpowiedzialność pozwanego za skutki przedmiotowych wypadków drogowych nie była negocjowana w toku postępowania i ma źródło w regulacji art. 415 k.c. w związku z art. 436 § 1 k.c. i postanowieniach umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zawartych przez pozwanego ze sprawcami wypadków drogowego oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c., uprawniającej poszkodowanego do dochodzenia roszczenia bezpośrednio od pozwanego zakładu ubezpieczeń. Na zasadach ogólnych rodziła ona po stronie pozwanego obowiązek zapłaty poszkodowanemu odszkodowania za wynikłe w ich następstwie szkody. Ich zakres wyznacza regulacja art. 361 § 1 k.c., zgodnie z którą pozwany jest zobowiązany do zrekompensowania szkód, będących normalnym następstwem zdarzeń, z którego one wynikły.

Na wstępie wskazać należy, że w orzecznictwie i doktrynie przyjęło się, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje tylko celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28). Przy czym nie wszystkie te wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane. Zauważyć bowiem należy, że na wierzycielu ciąży obowiązek zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów, a zatem dłużnik ma obowiązek zwrotu wyłącznie wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, które pozwalają na wyeliminowanie negatywnych następstw dla poszkodowanego.

Przechodząc do podniesionych w apelacji zarzutów w pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę okoliczności, iż powód domaga się w pozwie zasądzenia kwot netto, a nie brutto jak przyjął Sąd w dokonywanych obliczeniach, co jednoznacznie wynika z przedłożonych przez powoda faktur., a nadto z faktu, iż pozwany wypłacał odszkodowanie w postępowaniu likwidacyjnych również w wartości netto. W tym zakresie należy przede wszystkim zauważyć, iż powód w wyniku zawartej z poszkodowanym umowy cesji wstąpił w prawa poszkodowanego, który prowadził działalność gospodarczą, zatem powyższa okoliczność miała wpływ na zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela, gdyż uprawniało to pozwanego do obniżenia wypłaconego odszkodowania o sumę odpowiadającą podatkowi od towarów i usług (VAT) zgodnie z art.17 a ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej. W konsekwencji należało orzec o obowiązku naprawienia szkody bez uwzględnienia wartości podatku VAT gdyż powód wstępując w prawa poszkodowanego mógł dokonać odliczenia przedmiotowej daniny publicznej. Wobec czego trafnym jest zarzut pozwanego, iż Sąd winien przyjąć wysokość odszkodowania obliczonego przez biegłego na kwotę 8.828,94 zł netto, a nie 10.860,85 zł brutto.

Sąd Odwoławczy podzielił również ustalenia zawarte opinii biegłego, iż uzasadniony ekonomicznie jest koszt najmu pojazdu zastępczego za okres 6 dni stanowiącego technologiczny czas naprawy, a nie 16 dni jak przyjął Sąd Rejonowy, gdyż treść faktury nie wskazuje dat najmowania samochodu, poprzestając na określeniu, że najem trwał 27 dni, co poddaje w wątpliwość, czy najem ten pozostawał z nią w związku czasowym z naprawą samochodu, zwłaszcza że faktura została wystawiona po upływie prawie 6 miesięcy od daty kolizji drogowej, która spowodowała szkodę. Brak wskazania okresu najmu uniemożliwia również weryfikację ewentualnych dni wolnych od pracy w czasie trwania najmu samochodu zastępczego, który miał służyć poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej. Wobec czego uzasadniony koszt wynajmu samochodu zastępczego stanowi kwotę 780 zł (130 zł x 6 dni). Mając na

uwadze powyższe Sąd Okręgowy wyliczył wysokość należnego odszkodowania od kosztów naprawy netto i kosztów najmu samochodu (8.828,94zł + 780 zł) odejmując wypłacone uprzednio odszkodowanie 6.364,61 zł, wobec czego zasadnym było zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 3.244,33 zł.

Mając na uwadze powyższe rozważania, uwzględniając zakres zaskarżenia, zmieniono zaskarżone rozstrzygnięcie w oparciu o treść art. 386 § 1 kpc, zasądając od pozwanego na rzecz powoda 3.244,33 zł z ustawowymi odsetkami od 7 stycznia 2012r. i oddalając powództwo w pozostałym zakresie. W konsekwencji zmianie podlegało również orzeczenie o stosunkowym rozliczeniu kosztów. Mając na uwadze wynik procesu Sąd Odwoławczy ustalił, iż powód winien je ponieść w 47 %, a pozwany w 53%, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc. Złożyły się na nie opłata od apelacji – 163 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego - 300 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 3 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. z 2002r. Nr 163, poz. 1349).

SSR (del.) Anna Hajda SSO Aleksandra Janas SSO Gabriela Sobczyk